

Arrest

nr. 322 697 van 28 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2025.

Gelet op het proces-verbaal van 27 januari 2025 waaruit blijkt dat de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 10 februari 2025 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN /oco advocaat D. VAN DER BEKEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 17 oktober 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt dezelfde dag om internationale bescherming. Op 22 mei 2023 wordt dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat verzoeker niet is komen opdagen op zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en hij bijgevolg verondersteld wordt afstand van zijn verzoek te hebben gedaan.

1.2. Op 1 december 2023 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Nadat dit verzoek op 14 december 2023 ontvankelijk wordt verklaard, neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) op 11 september 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en bent geboren in Amirkhel, in het district Chamray, in de provincie Paktia. Op basis van het leeftijdsonderzoek in België blijkt u te zijn geboren in 2004. U bent Pashtoun en soennitisch moslim. U ging naar school gedurende drie à vier jaar tot u ongeveer 14 à 15 jaar oud was. Daarnaast ging u ongeveer twee jaar lang naar de madrassa. Daarnaast hielp u in het landbouwwerk en hielp u ook uw broer met het uitdelen van de lonen aan lokale politieagenten als uw broer op verlof kwam.

Uw vader heet M(...) Q(...) H(...). Hij bevindt zich vandaag in Iran. U vertrok samen met uw vader het land uit maar raakten gescheiden in Iran. Sindsdien hebben jullie geen contact meer. Uw moeder heet C(...) B(...) H(...). Zij verblijft vandaag met uw broers en zussen bij uw maternale oom in Kabul. U heeft vier broers, genaamd I(...), B(...), A(...) en H(...). I(...) werd door de taliban meegenomen. De drie andere broers verblijven vandaag in Kabul. U heeft vijf zussen, genaamd Me(...), Mi(...), W(...) en G(...). Me(...) en Mi(...) verblijven vandaag bij uw moeder in Kabul. De twee andere zussen zijn gehuwd. U bent tot op heden niet gehuwd.

Uw vader was commandant op de luchthaven en uw broer I(...) werkte bij de grensautoriteiten en was ook lang sergeant. U hielp soms ook met het uitbetalen van de lonen aan het veiligheidspersoneel in het dorp samen met uw broer I(...).

Wanneer u op een keer op bezoek was bij uw tante in Kabul keerde uw vader terug op verlof naar Zazai Ayub. Op zijn terugweg naar zijn werk werd hij tegengehouden door de taliban waarbij een gevecht ontstond. Er vielen langs beide kanten slachtoffers. Nadien arriveerde uw vader in Kabul en belde hij naar huis om jullie te waarschuwen. Daarop keerde uw broer I(...) terug naar huis maar u was nog in Kabul. Nadien belde de taliban naar uw vader dat drie Mujahideen om het leven zouden zijn gebracht in het gevecht en ze dreigden ermee uw vaders gezinsleden te vermoorden als ze hem zouden vinden. De taliban voerden daarop een huiszoeking uit waarbij ze alle documenten en juwelen uit het huis meenamen. Daarbij namen ze ook uw broer I(...) mee.

Omwille van bovenstaande problemen verliet u samen met uw vader Afghanistan in 2021, twee maanden voor de machtsovername door de taliban. Onderweg verloor u uw vader aan de grens tussen Iran en Turkije. U was ongeveer één jaar onderweg en kwam uiteindelijk aan in België, waar u op 17 oktober 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. U werd echter verondersteld afstand van uw verzoek te hebben gedaan gelet op het feit dat u niet kwam opdagen op uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Bijgevolg werd op 22 mei 2023 over gegaan tot een niet-ontvankelijkheidsbeslissing.

Vervolgens diende u een tweede verzoek op internationale bescherming in op 1 december 2023. Het verzoek werd door het CGVS ontvankelijk bevonden, waarna het CGVS overging tot een onderzoek ten gronde van uw verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) uw eigen taskara, (2) de taskara van uw vader, zowel op papier als de elektronische versie, (3) de badge van uw vader, (4) de bankkaart van uw vader, (5) documenten en certificaten in verband met uw vader zijn werk, (6) de badge van uw broer I(...), (7) een certificaat in verband met het werk van uw broer I(...), (8) foto's van uw broer I(...) in werkverband en tot slot (9) foto's van uzelf in Afghaanse context.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde in Bulgarije te zijn gebeten door honden en daar ook te zijn geslagen. Bijgevolg verklaarde u dat uw hersenen af en toe niet functioneren (CGVS, pagina 6). Gevraagd hoe u dat merkt in uw dagelijks leven, vertelde u soms niet meer te weten wat u tegen wie zou gezegd hebben en dat u snel vergeet (CGVS, pagina 6-7). U verklaarde daarover ooit al met een psycholoog te hebben gesproken en daar ongeveer drie of vier keer bent langs geweest (CGVS, pagina 7). Nadien zei u daarvoor niet meer bij een psycholoog of andere

dokter te zijn langsgeweest (CGVS, pagina 7). U benadrukte vooral last te hebben van de pijn aan uw benen maar verklaarde daar geen last van te hebben bij het neerzitten (CGVS, pagina 7). Voorts legt u echter geen documenten neer die problemen met uw hersenen of geheugen zouden staven. Er werd u gevraagd of u kon uitleggen in uw eigen woorden om welke reden u aanwezig was op het persoonlijk onderhoud, waarop u verklaarde dat u gekomen was om uw verhaal te vertellen voor een positieve erkenning (CGVS, pagina 7). Er werd u vervolgens benadrukt steeds de mogelijkheid te hebben aan te geven wanneer u een vraag niet goed zou begrijpen en er steeds verduidelijking kan gegeven worden (CGVS, pagina 8). Op verschillende ogenblikken bleek u in staat aan te geven wanneer u een vraag niet begreep en werd er als gevolg verduidelijking gegeven (CGVS, pagina 6, 7, 8, 10, 11, 15, 17, 18 en 22). Verder gaf u doorheen het interview geen specifieke moeilijkheden te hebben bij uw deelname aan het persoonlijk onderhoud. Wanneer u zelf aangaf dat het fysiek oncomfortabel om in de stoel te zitten, werd een pauze gegeven (CGVS, pagina 19). Na de pauze werd u de vraag gesteld of het mogelijk was om in de stoel te zitten en er werd u ook gezegd aan te mogen geven indien het te oncomfortabel werd (CGVS, pagina 19). Ook eerder tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of het nog ging, waarop u zei van wel en u werd aangespoord aan te geven als het te moeilijk werd (CGVS, pagina 9). U was bijgevolg in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en betekenisvolle antwoorden te formuleren. U laat bovendien na in concreto aan te tonen dat, waar of op welke wijze uw psychische of fysieke problematiek uw verklaringen zou hebben beïnvloed. U haalde ook bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming zelf geen procedurele noden aan. Evenmin stelde de DVZ dergelijke noden vast in uw hoofde (vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 5 december 2023). Zowel uzelf als uw advocaat hadden aan het einde van het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud, noch werden er nadien opmerkingen overgemaakt aan het CGVS omtrent het verloop van het interview. Derhalve werden er in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden vastgesteld en ook geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 25 november 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'Analyse van deze gegevens geeft mijn inziens aan dat A(...) H(...) op datum van 23-11-2022 een leeftijd heeft van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar'. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid reeds in ernstige mate.

U had bij uw registratie in het kader van uw eerste verzoek verklaard te zijn geboren op 31 oktober 2007 (zie administratief dossier 22/26129, MENA fiche). In het kader van uw procedure in Frankrijk had u dan weer verklaard te zijn geboren in 2004 (zie administratief dossier 22/26129, Dublin request for information). U verklaarde daarover toen in Frankrijk te hebben gelogen omdat u daar niet wou blijven (CGVS, pagina 5). Uw taskara vermeldt dan weer als geboortedatum 1 november 2007 (zie administratief dossier, groene map, nr. 1), hetgeen opnieuw weer een andere geboortedatum is dan diegene die u in België in eerste instantie had verklaard, namelijk 31 oktober 2007 (zie administratief dossier 22/26129, MENA fiche). Uw taskara vermeldt ook als geboorteplaats Nangarhar, terwijl u verklaart te zijn geboren in de provincie Paktia (CGVS, pagina 4). Toen u daarmee werd geconfronteerd, zei u afkomstig te zijn uit Nangarhar maar verklaarde u dat uw grootouders waren verhuisd naar Paktia en jullie daar geboren en getogen zijn (CGVS, pagina 13). Dat u zou geboren en getogen zijn in Paktia, verklaart allesbehalve om welke reden uw taskara Nangarhar als geboorteplaats staat aangegeven. Wanneer u de vraag gesteld werd om welke reden uw taskara dan toch Nangarhar als geboorteplaats vermeldt, verklaart u louter dat u tot de provincie Nangarhar behoort (CGVS, pagina 13). Daarmee verklaart u niet om welke reden u tot de provincie Nangarhar zou behoren als u net verklaarde geboren en getogen te zijn in Paktia, waardoor u terecht komt in een cirkelredenering die geen uitklaring geeft aan de vastgestelde onaannemelijkheden en inconsistenties tussen de documenten die u voorlegt en uw verklaringen. Bijgevolg kan er ook reeds twijfel geuit worden wat betreft de authenticiteit van de taskara die u voorlegt, daar de vermelde geboortedatum en geboorteplaats niet strookt met uw verklaringen daaromtrent. Daarbij moet worden opgemerkt dat blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie

en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Bijgevolg zijn er dus reeds tegenstrijdigheden vast te stellen tussen de door u voorgelegde taskara en afgelegde verklaringen, hetgeen reeds uw algehele geloofwaardigheid ondergraaft.

Daarnaast kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent het werk en hooggeplaatste profiel van uw vader bij de voormalige overheid.

U kon vertellen dat hij reeds 20 à 25 jaar actief was bij de voormalige overheid, hij majeur generaal was en hij bewakingsagenten had. U verklaarde dat hij opleidingen gaf aan leerlingen, binnen de luchthaven werkte en ook deelnam aan operaties (CGVS, pagina 14). Wanneer echter verder werd gevraagd naar concretere informatie, moest u het antwoord vaak schuldig blijven.

Toen gevraagd werd of uw vader ooit deelnam aan bepaalde operaties of specifieke opdrachten, herhaalde u louter eerder afgelegde verklaringen dat hij opleidingen volgde en ook opleiding gaf, hij binnen de luchthaven werkte en operaties deed maar u niet wist wat hij in zijn job deed (CGVS, pagina 14). Gevraagd waar hij werkte vooraleer hij op de luchthaven begon te werken, zei u het niet te weten. Wanneer gevraagd werd wat hij precies deed op de luchthaven, moest u ook toen het antwoord schuldig blijven en kwam u niet verder met verklaren dat hij wellicht iets met vliegtuigen deed (CGVS, pagina 14).

Er werd u gevraagd naar anekdotes of incidenten waarover uw vader soms vertelde, waarop u zei dat hij u vaak op stap meenam en jullie soms naar plaatsen gingen op te bezoeken. Gevraagd wat jullie dan deden, verklaarde u enkel dat jullie soms naar het park gingen of op restaurant gingen. Opnieuw gevraagd of hij u dus nooit vertelde over bepaalde incidenten of anekdotes omtrent zijn werk, verklaarde u enkel dat hij zo'n verhalen niet vertelde en u destijds nog jong was (CGVS, pagina 14).

U vertelde ook over bodyguards en kon wel vertellen van welke provincies zij zoal afkomstig waren, maar wanneer u gevraagd werd naar concrete of doorleefde herinneren, slaagde u er niet in te overtuigen. U verklaarde dat zij geen verhalen vertelden, jullie het leuk maakten en gewoon zaten. Echter gevraagd of zij dan nooit over hun werk praatten, kwam u niet verder dan te vertellen dat ze over hun training praatten en het ging over schieten, muur klimmen en verschillende oefeningen (CGVS, pagina 15). Dergelijke verklaringen zijn echter bijzonder beperkt en geven allesbehalve een doorleefde indruk, des te meer omdat u wel verklaarde veel tijd met uw vader en zijn bodyguards te hebben doorgebracht (CGVS, pagina 14-15).

U haalde aan dat uw vader een hoge rang had, maar gevraagd van welke eenheid binnen het Afghaanse leger hij deel uitmaakte, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS, pagina 15).

Gewezen op het feit dat u verklaarde dat uw vader soms op operaties of missies ging (CGVS, pagina 14) en gevraagd wat dat precies inhield, kon u opnieuw geen antwoord bieden (CGVS, pagina 15). U verklaarde enkel dat ze soms ook gingen om te vechten. Hij zou daarover ook nooit verteld hebben (CGVS, pagina 15).

U verklaarde dat overal waar uw vader naartoe ging, zijn bodyguards meegingen met hem (CGVS, pagina 15). Wanneer u nadien gevraagd werd of mensen in het dorp op de hoogte waren van zijn werk, zei u dat sommigen het niet wisten en verklaarde u dat sommigen wellicht informatie hadden doorgegeven aan de taliban over zijn werk toen uw vader werd aangehouden (CGVS, pagina 15). Eerder verklaarde u dat uw vader telkens zo'n 10 à 15 bewakers mee had (CGVS, pagina 14). Bijgevolg is het bijzonder bedenkelijk hoe het werk van uw vader in het dorp geheim zou gebleven zijn wanneer hij telkens vergezeld zou zijn van zoveel bewakers. Wanneer u gevraagd werd hoe het komt dat sommige mensen uit het dorp dan toch niet op de hoogte zouden zijn geweest van zijn job, zei u louter dat uw vader soms in de ochtend en soms in de avond kwam en hij telkens kwam als het rustig was (CGVS, pagina 15). Dergelijke verklaring geeft een bijzondere ad hoc indruk en kan onvoldoende verklaren om welke reden sommige mensen in uw dorp niet op de hoogte zouden zijn van de functie van uw vader als hij al 20 of 25 jaar lang voor het regime werkte en zich voortbewoog in de regio met danig veel bewakers (CGVS, pagina 14). Bovendien zei u dat u ook een uniform moest dragen als uw vader naar huis kwam (CGVS, pagina 14) en verklaarde u dat ze soms met drie of vier auto's naar het dorp kwamen als uw vader naar huis kwam (CGVS, pagina 16), waardoor de zichtbaarheid van zijn profiel niet langer in twijfel kan worden getrokken. U verklaarde tegelijkertijd ook dat de meesten in het dorp wel op de hoogte waren van uw vader zijn werk omdat jullie financieel iets sterker stonden, omwille van de bewakers en omdat er vaak vrienden van uw vader in het dorp op bezoek zouden zijn gekomen (CGVS, pagina 16). Toen gevraagd werd welke inspanningen dan geleverd zou hebben om zijn job geheim te houden, kon u geen antwoord bieden (CGVS, pagina 16). De verklaringen die u aflegt over de zichtbaarheid

van uw vaders werk of profiel in het dorp zijn bijgevolg erg inconsistent en ondergraven daarom de geloofwaardigheid van uw verklaringen over zijn werk en profiel als hooggeplaatste militair.

Ook de documenten die u voorlegt ter staving van het profiel van uw vader kunnen niet overtuigen. Wat betreft de taskara van uw vader (2) kan reeds worden opgemerkt dat deze niet aantoonde dat de persoon van wie u de documenten voorlegt, ook daadwerkelijk uw vader is. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw vader M(...) Q(...) H(...) heette (CGVS, pagina 5), hetgeen een andere naam is dan diegene die op de taskara en andere documenten wordt vermeld (nr. 2/1, 3 en 4), namelijk M(...) Q(...) M(...). Dergelijke discrepantie in namen doet reeds afbreuk aan de authenticiteit van de voorgelegde documenten en bijhorende verklaringen. De foto die u voorlegt (9/2) die de familieband met uw vader zou moeten aantonen, staat het CGVS evenmin toe te concluderen dat het daadwerkelijk gaat om uw vader aangezien het niet met zekerheid kan vaststellen in welke context dergelijke foto werd gemaakt en wanneer.

Voorts gaan de door u voorgelegde documenten louter om kopies waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien legt u ook eigenaardige verklaringen af omtrent de oorsprong en het ontvangen van die documenten. U verklaarde reeds van bij het begin dat de taliban alle documenten meenamen bij een huiszoeking (CGVS, pagina 3) maar verklaarde dat de kopies die u voorlegt, werden opgeslagen op de gsm van het huis (CGVS, pagina 3). Wanneer gevraagd werd om welke reden u geen foto's kon voorleggen van uw vader in zijn werk, verklaart u dat de taliban een huiszoeking deden en toen veel documenten meenamen (CGVS, pagina 14). U slaagt er echter niet in te verklaren om welke reden u wel in staat bent om bepaalde kopies wel voor te leggen maar geen foto's van uw vader in verband met zijn werk in de loop van zijn carrière van 20 à 25 jaar. U verklaart de documenten te hebben ontvangen van uw schoonbroer genaamd N(...) in Frankrijk, omdat uw moeder de documenten eerst naar hem doorstuurde, hij de documenten vervolgens afdruckte en ze meebracht (CGVS, pagina 3). U had daarom de documenten nog niet bij op uw vorige interview (CGVS, pagina 3). Het is echter alleen nog maar de vraag om welke reden uw moeder niet gewoon alle documenten naar u doorstuurde, als het toch louter ging om kopies. Gevraagd om welke reden uw moeder het niet rechtstreeks naar u overmaakte, herhaalde u louter uw verklaringen dat uw schoonbroer het met u meebracht met het vliegtuig, maar slaagt u er niet in te verklaren om welke reden dat nodig was, om welke reden dat op die manier gebeurde, of om welke reden er ook geen andere documenten werden opgeslagen op de gsm van het huis.

Bovendien kunnen er ook ernstige twijfels worden geuit bij de documenten die u wél voorlegt. Wanneer u namelijk werd gevraagd naar de documenten van uw vader, kon u daarover geen verdere verduidelijkingen verschaffen en baseerde u zich louter op het feit dat u niet geschoold bent (CGVS, pagina 13). Dient echter te worden opgemerkt dat u verklaart nog regelmatig contact te hebben met uw moeder en broers (CGVS, pagina 8) waardoor u in de mogelijkheid was om verdere informatie in te winnen over de documenten die u voorlegt. Dat u documenten voorlegt waarvan u de inhoud niet blijkt te kennen, straalt verder negatief af op de geloofwaardigheid en authenticiteit ervan. Voorts blijkt uit de vertaling van documenten nr. 5/1, 5/2 dat dergelijke certificaten door de Afghaanse luchtmacht werden afgeleverd, waarin vermeld wordt dat uw vader commandant van de luchtmacht zou zijn geweest. Los van het feit dat uw vader op de luchthaven in Kabul zou hebben gemaakt, maakte u van dergelijke specialisatie echter geen melding (CGVS, pagina 1-23). Documenten nr. 5/3, 5/4 en 5/5 zijn daarnaast moeilijk of niet leesbaar, waardoor de authenticiteit ervan quasi onmogelijk kan worden nagegaan.

Voor het overige moet worden opgemerkt, net zoals hierboven reeds werd opgemerkt, dat blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden en bijgevolg de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is. Bijgevolg volstaan zij op geen enkele wijze om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen en kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen in verband met het werk en hooggeplaatst profiel van uw vader bij de voormalige overheid.

Vervolgens kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent het werk van uw broer bij de voormalige overheid.

Gevraagd wat zijn werk inhield, verklaarde u dat hij sergeant was en was gestationeerd op de grens (CGVS, pagina 16). U verklaarde dat hij op de grens werkte, hij soms moest vechten, hij sergeant was, hij soms mensen controleerde 's nachts en overdag sliep (CGVS, pagina 16). U verklaarde dat hij dat werk gedurende 4 jaar deed en gevraagd wat hij voordien deed, verklaarde u dat hij 4 à 5 jaar scholing volgde en hij voordien landbouwwerk deed (CGVS, pagina 16). U verklaarde voorts nog dat hij voordien bij het nationale leger was waar hij zijn rang heeft verkregen en hij voordien was gestationeerd in Kabul en aan de grens. Gevraagd wat hij in Kabul deed, verklaarde u dat hij was gestationeerd in Maidan Wardak in Kabul (CGVS, pagina 16). Dient echter te worden opgemerkt dat Kabul en Maidan Wardak twee afzonderlijke provincies zijn in

Afghanistan (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1). Daarmee geconfronteerd, zei u simpelweg dat het niet van elkaar ligt en het behoort tot Kabul (CGVS, pagina 16). Dergelijke verklaring is echter bijzonder opmerkelijk en bedenkelijk.

U verklaarde dat hij bij het nationale leger zat maar gevraagd in welke eenheid, korps of bataljon, kon u geen antwoord bieden (CGVS, pagina 17). U werd tot twee keer toe gevraagd wat de specifieke naam was van de dienst waar hij werkte, waarop u telkens geen antwoord gaf op de vraag. U verklaarde dat ze in een bataljon aan de grens zaten, er geen dienst was maar ze veiligheidsposten hadden gebouwd, dat aan de ene kant de Pakistaanse en de andere kant de Afghaanse autoriteiten aanwezig was en er een heel groot park was waar veel mensen naartoe kwamen om hun vrije tijd te besteden (CGVS, pagina 17).

U verklaarde vaak met hem te zijn meegegaan naar zijn werk (CGVS, pagina 17). U vertelde dan wel nog over een incident waarbij er gewonden vielen bij de taliban maar ook onder de dorpelingen (CGVS, pagina 17-18). Voorts blijven uw verklaringen over het concrete werk daar louter beperkt en oppervlakkig (CGVS, pagina 17-18). Toen gevraagd werd naar informatie over de foto die u voorlegt van uw broer, zei u geen idee te hebben over de foto (CGVS, pagina 18).

Plots had u het dan over werk van uw broer in het districtshuis in Chamray (CGVS, pagina 18). Gevraagd wat hij daar dan deed, moest u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS, pagina 18). U verklaarde dat ze gestraft werden als ze iets fout deden en ze dan naar een andere plaats werden gestuurd om te werken (CGVS, pagina 18). Gevraagd wat uw broer dan had gedaan, herhaalde u eerder de algemene verklaring dat ze werden gestraft als men iets fout doet (CGVS, pagina 18), waardoor u er dus niet in slaagt de persoonlijke situatie van uw broer toe te lichten maar u louter blijft bij algemene verklaringen. Opnieuw gevraagd of u dus geen informatie had over wat hij in het districtshuis heeft gedaan, zei u van niet (CGVS, pagina 18).

Tot slot werd gevraagd of uw broer ooit opleidingen volgde voor het verkrijgen van een specifieke specialisatie, waarop u zei dat hij zes maanden academie heeft gevolgd en u het niet exact weet maar u alleen weet dat hij de opleiding voor wapengebruik heeft gevolgd (CGVS, pagina 18). Er werd u gewezen op het feit dat u een foto voorlegt waarop uw broer te zien is met een insigne van de Commando Special Forces (zie administratief dossier, groene map, nr. 8/1; zie administratief dossier, blauwe map, nr. 3bis). Gewezen op het feit dat dergelijke foto niet overeenstemt met de verklaringen die u aflegt over het werk van uw broer, kwam u niet verder dan gewoonweg te verklaren dat in Afghanistan iedereen kiest wat hij draagt en het niet duidelijk was wat het uniform is van het leger, commando of grensautoriteiten (CGVS, pagina 19).

Ook de documenten die u voorlegt ter ondersteuning van het profiel van uw broer kunnen niet overtuigen. Net zoals bij uw vader moet worden opgemerkt dat het CGVS niet met zekerheid kan vaststellen dat de persoon van wie u de documenten genaamd I(...) (nr. 6, 7, 8), daadwerkelijk uw broer is. U blijft namelijk in gebreke zijn taskara voor te leggen (CGVS, pagina 13) en kan ook geen verduidelijkingen bieden in verband met de foto's omtrent wat uw broer aan het doen was wanneer daarnaar gevraagd werd (CGVS, pagina 12). Ook hier gaat het louter om kopies, waarvan de authenticiteit quasi onmogelijk kan worden nagegaan. Daarnaast moet, net zoals hierboven reeds werd opgemerkt, worden toegevoegd dat blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden en bijgevolg de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is. Bijgevolg volstaan zij op geen enkele wijze om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen in verband met het werk van uw broer bij de voormalige overheid.

Bovendien haalt u ook aan soms zelf betrokken te zijn geweest bij het uitbetalen van lonen van lokale overheidsdiensten (CGVS, pagina 19). Op basis van uw oppervlakkige verklaren kan er echter geen geloof gehecht worden aan uw persoonlijke betrokkenheid daarbij.

U verklaarde dat u voor 4 à 5 maanden met uw broer mee ging naar het districtshuis, de lonen ontving en dat dan uitdeelde aan lokale politiemilitanten (CGVS, pagina 19). Om welke reden uw broer actief zou zijn geweest bij de grensautoriteiten en tegelijkertijd belast was met de taak van loon uitdelen voor de lokale politie in zijn dorp, maar tegelijkertijd ook een uniform droeg met een insigne van de commando's (zie administratief dossier, groene map, nr. 8/1) houdt geen steek en doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over zijn activiteiten in het algemeen. Grensautoriteiten, hoewel onderdeel van ofwel de Afghaanse nationale politie ofwel het Afghaanse leger, vormen een afzonderlijke afdeling (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 2), net zoals dat het geval is bij de commando's (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 3). Gevraagd om welke reden uw broer daarin betrokken is geraakt, zei u louter dat hij die job deed als hij op verlof kwam (CGVS, pagina 19), hetgeen echter opnieuw geen uitklaring biedt voor de vastgestelde eigenaardigheid. Gevraagd van wie jullie de lonen kregen die werden uitbetaald, zei u dat het de lokale politie

militanten waren (CGVS, pagina 20). Opnieuw gevraagd wie de lonen uitbetaalde, herhaalde u louter uw eerdere verklaring. Ter verduidelijking werd gevraagd of er niet één iemand was die verantwoordelijk was voor het betalen van de lonen, zei u enkel dat er ook andere chauffeurs waren (CGVS, pagina 20). Daarmee antwoordt u niet op de vraag die u gesteld werd omtrent waar het geld vandaan kwam. U vertelde dat er 70-80 arbaki's in uw dorp aanwezig waren (CGVS, pagina 20). U toont echter niet concreet aan dat u daarbij zelf nauw betrokken was en daarvoor zelf contacten had met de autoriteiten.

De foto's die u voorlegt die dergelijke betrokkenheid zouden moeten ondersteunen (nr. 9/1 en 9/3), overtuigen evenmin. De foto van uzelf met een wapen (nr. 9/1) geeft geen enkele indicatie van enige samenwerking met de lokale politie of arbaki. U legt ook een foto neer van uzelf waarop u te zien bent in legerkledij (nr. 9/3). U zei daarover dat de foto was genomen in uw dorp, u te zien bent samen met een collega van uw broer genaamd H(...) A(...) en dat u het uniform en geweer van uw broer kreeg en met uw broer toen op stap ging (CGVS, pagina 13). Bijgevolg biedt deze foto geen bewijs van enige betrokkenheid die u zou gehad hebben bij het uitbetalen van de lonen in uw dorp. Bovendien stelt dergelijke foto het CGVS niet in staat na te gaan wanneer deze werd genomen of in welke omstandigheden. Daarbij bent u door het dragen van een zonnebril niet voldoende herkenbaar om het CGVS in staat te stellen met zekerheid aan te nemen dat u daadwerkelijk op de foto te zien bent.

Verder verklaart u dat de taliban uw familie viseerden en wouden vermoorden omwille van de activiteiten van uw vader en broer. U slaagt er echter niet in aan de hand van uw verklaringen dergelijke vervolging aannemelijk te maken.

Eerst en vooral moet worden opgemerkt dat hierboven reeds werd geargumenteed dat uw verklaringen over de activiteiten van uw vader en broer en uw eigen profiel in dat verband niet konden worden aangenomen. Bijgevolg is het niet geloofwaardig dat u problemen zou hebben gehad omwille van hun voorgehouden werk. Daarnaast zijn echter ook uw verklaringen over de vervolgingsfeiten zelf niet geloofwaardig.

U haalt aan dat uw vader werd tegengehouden op zijn weg van het dorp terug naar zijn werk, daarbij gewonden vielen langs de kant van de taliban en hij bijgevolg nadien door de taliban schuldig werd bevonden voor het overlijden van de talibanleden (CGVS, pagina 11-12). U verklaarde dat de taliban nadien langskwamen voor een huiszoeking en daarbij uw broer I(...) meenamen (CGVS, pagina 12). U verklaart dat de taliban jullie niet wouden laten en jullie wouden vermoorden (CGVS, pagina 12). Uw verklaringen daaromtrent kunnen echter niet overtuigen. U slaagt er namelijk niet in aan te tonen dat u en uw familie persoonlijk door de taliban zouden zijn geïdende.

U toont niet aan dat uw vader, en bij uitbreiding uw broer, in het vizier stonden van de taliban en door hen bedreigd werden. Gevraagd of uw vader problemen had in het dorp omwille van zijn werk, zei u 'wellicht wel'. Gevraagd wat u daarmee bedoelde en gevraagd of er problemen waren, zei u van wel (CGVS, pagina 21). Toen echter gevraagd werd wat voor problemen u dan precies had, verklaarde u enkel dat het een probleem inhield dat uw vader werkzaam was en ze hem niet met rust lieten, dat hij zou worden vermoord als ze hem vinden (CGVS, pagina 21). Daarbij moet echter worden verwezen naar uw verklaringen eerder tijdens het persoonlijk onderhoud, waarbij u zei dat heel wat mensen in het dorp op de hoogte waren van uw vaders job en tegelijkertijd schetste u de situatie waarbij de taliban niet machtig waren in de regio maar wel actief waren in de nacht en mensen vermoordden die voor het regime werkten (CGVS, pagina 15-16, 10-11). Dat uw vader 20 jaar of langer bij het voormalige regime zou gewerkt hebben en heel wat mensen in het dorp daarvan op de hoogte waren, maar u er anderzijds niet in slaagt concrete problemen aan te tonen die hij zou gehad hebben doorheen de jaren, terwijl u wel verklaarde dat hij zou worden vermoord als ze hem zouden vinden, is bijzonder onaannemelijk. Dergelijke vaststelling doet voorts sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent het profiel van uw vader en de problemen die jullie als gevolg daarvan zouden gehad hebben. U verklaarde dat hij zeker en vast bedreigd werd, maar gevraagd op welke manier kwam u niet verder dan te verklaren dat hij was bedreigd omwille van zijn werk. Opnieuw gevraagd specifiek aan te geven op welke manier hij dan werd bedreigd, zei u het niet te weten (CGVS, pagina 21). Omtrent de aanval die plaatsvond in Tarkanai waarin uw vader betrokken zou zijn geweest, vertelde u enkel dat de aanval plaatsvond in de omgeving waar veel taliban aanwezig waren en veel mensen werden afgeslacht (CGVS, pagina 20) maar toont u niet aan om welke reden uw vader bij die aanval plots persoonlijk geïdende zou zijn door de taliban. Ook wat betreft uw broer, zei u niet te weten of hij ooit voordien al werd bedreigd door de taliban vanwege zijn beroep (CGVS, pagina 21). Na de aanval waarin uw vader betrokken was, belde uw vader naar huis om te zeggen wat er was gebeurd en om jullie te waarschuwen (CGVS, pagina 11). Dat uw broer zelfs nadien nog naar huis kwam en niet ook zoals u naar uw tante in Kabul ging, maar dus het risico nam om nog terug te keren naar het dorp (CGVS, pagina 11) maakt het erg onaannemelijk dat uw broer en vader door de taliban werden geïdende. U slaagt er bijgevolg niet in aan te tonen dat uw vader en ook uw broer in het vizier van de taliban zouden staan en uw familie als gevolg daarvan problemen zou hebben gekend.

Na zijn thuiskomst zou uw broer meegenomen zijn door de taliban (CGVS, p. 11-12), maar ook aan die verklaringen kan geen geloof gehecht worden. Gevraagd of uw familie ooit nog iets ondernomen heeft om hem vrij te krijgen, zei u 'wellicht wel'. U zei van niets te weten maar verklaarde dat de taliban niemand gaan vrijlaten (CGVS, pagina 21). Dient echter te worden benadrukt dat u verklaarde dat uw familie ongeveer twee jaar voor het persoonlijk onderhoud naar Kabul verhuisden (CGVS, pagina 5). Gelet op het feit dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond in maart 2024 (CGVS, pagina 1), zou uw familie dus zijn verhuisd rond maart 2022. U verklaarde twee maanden voor de machtsovername te zijn vertrokken, die plaatsvond in augustus 2021 (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 4), wat wil zeggen dat u vertrok in de periode van juni 2021. Bijgevolg bleef uw familie mogelijks nog een 8-tal maanden in het dorp wonen. Dat zij in die hele periode geen enkele poging ondernamen om enige informatie te bekomen omtrent het lot van uw broer of u in elk geval geen informatie heeft over mogelijke inspanningen die zij in die zin zouden geleverd hebben (CGVS, pagina 21), doet sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat hij door de taliban zou zijn meegenomen.

Gevraagd of u zelf ooit voordien al problemen had in het dorp omwille van de activiteiten van uw vader, uw broer of de voorgehouden betrokkenheid bij het uitbetalen van de lonen aan arbaki's, zei u van niet. U verklaart dat door het feit dat de overheid aan de macht was en de taliban heel zwak waren (CGVS, pagina 21). Eerder had u echter wel verklaard dat de taliban bepaalde activiteiten hadden in het dorp, hetgeen inhield dat zij mensen ontvoerden en vermoorden (CGVS, pagina 10). Het is bijgevolg onaannemelijk dat er mensen in het dorp wel gevisieerd werden door de taliban, maar dat in uw persoonlijk geval niet mogelijk zou zijn geweest. Toen u gevraagd werd hoe het voor de taliban mogelijk was die activiteiten uit te voeren, gelet op het feit dat de taliban niet de macht hadden, verklaarde u dat de overheid 's nachts niet aanwezig was in het dorp en de taliban in het geheim rondliepen en mensen ontvoerden, sloegen en vermoordden als ze zagen dat die bij de voormalige overheid actief waren (CGVS, pagina 11). De verklaring dat u dus geen problemen zou hebben gehad omdat de taliban niet aan de macht waren in uw dorp of regio kan bijgevolg de vastgestelde onaannemelijkheid niet verklaren noch verschonen, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat jullie werden gevisieerd en ook u problemen zou hebben met de taliban.

U verklaarde dat u samen met uw vader uit Afghanistan bent vertrokken (CGVS, pagina 21). Gevraagd of er na jullie vertrek dan nog iets gebeurd is, zei u van niet. U vertelde dat uw gezin nu samen met uw maternale oom in Kabul samen woont en uw broers jong waren (CGVS, pagina 21). Dient reeds te worden opgemerkt dat de taliban de macht overnamen in augustus 2021 (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 4) en sindsdien aan de macht zijn in het hele land, waardoor de taliban bijgevolg in de mogelijkheid zijn om hen ook daar daadwerkelijke te zoeken of te viseren. Voorts bleef uw familie, zoals hierboven reeds aangehaald, ongeveer nog een achttal maanden in het dorp wonen na jullie vertrek. Benadrukt dat uw vader ermee werd bedreigd zijn hele familie te vermoorden en gevraagd om welke reden er dan niets meer is gebeurd in het dorp, kwam u niet verder dan te verklaren dat de taliban geen schade toebrengt aan vrouwen (CGVS, pagina 22). Gewezen op het feit dat uw broers en neven wel nog in het dorp woonden, had u het enkel over het feit dat de neven die voor de overheid werkten nu in Kabul wonen (CGVS, pagina 22). U ontwijkt dus meermaals de vraag om welke reden uw broers met rust zijn gelaten en hoe het komt dat de taliban niet meer op zoek zijn gekomen naar u en uw vader in het dorp na de machtsovername. Dient ook te worden verwezen naar uw eerdere verklaring waarin de taliban ermee dreigden al de gezinsleden van uw vader te vermoorden (CGVS, pagina 12). Daarmee geven de latere verklaringen dat uw moeder, zussen of andere broers niet werden gevisieerd een bijzondere ad hoc indruk. Ook wanneer gevraagd werd naar bepaalde voorzorgen of veiligheidsmaatregelen die ze zouden hebben genomen in de tijd dat ze toch in het dorp nog woonden om ervoor te zorgen dat het veilig was om daar te blijven wonen gelet op de talibanaanwezigheid, zei u van niet (CGVS, pagina 22). U verklaarde nog dat enkel uw moeder aanwezig was bij de huiszoeking en de rest buiten was, hetgeen in deze opnieuw geen antwoord biedt op de vraag die u werd gesteld. Bijgevolg slaagt u er allesbehalve in aannemelijk te maken waarom uw familie na jullie vertrek niet meer door de taliban werden opgezocht maar u en uw familie vandaag wel nog zouden worden gevisieerd door hen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag

van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de

bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022_beschikbaar_op_https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [EUAA COI Query Response Q13 Afghanistan Major legislative security related and humanitarian developm\(europa.eu\)](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments(europa.eu))) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de

machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land

zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Gelet op het feit te zijn geboren in 2004 en te zijn vertrokken uit Afghanistan in juni 2021 (zie hierboven), kan worden vastgesteld dat u tot minstens 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt in Afghanistan een aantal jaar naar school te zijn gegaan, alsook een aantal jaren lessen te hebben gevolgd in de moskee of madrassa. Bovendien verklaarde u soms ook in het landbouwwerk te hebben geholpen (CGVS, pagina 5).

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat. U verklaart namelijk nog regelmatig contact te hebben met uw moeder, broers, zussen en neven uit Afghanistan. Ook met uw vrienden afkomstig uit uw eigen dorp, Nangarhar en Kabul, die zich ook vandaag nog in Afghanistan bevinden, heeft u nog op regelmatige basis contact (CGVS, pagina 8). Dergelijk netwerk kan u bijgevolg bijstaan in geval van terugkeer en informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Ook hier in België verklaart u vrienden te hebben van Afghaanse origine (CGVS, pagina 8), waardoor u ook in België nog sterk in contact staat met de Afghaanse gemeenschap.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet en van “het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginself”.

Onder verwijzing naar verschillende persartikels gaat verzoeker in op de politieke en mensenrechtensituatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021. Verzoeker verwijst verder naar, en citeert uit, het arrest van de Raad met nummer 278 653 van 12 oktober 2022 en betoogt dat er bijzonder weinig informatie voorhanden is om het risico voor Afghanen die terugkeren uit het Westen in te schatten. Hij

wijst erop dat hij Afghanistan in juni 2021 verliet toen hij zeventien jaar oud was en dat hij aankwam in België op 17 oktober 2022, wat betekent dat hij inmiddels bijna drieënhalf jaar geleden Afghanistan verlaten heeft en twee jaar in België is. Hij meent dat er in het administratief dossier wel degelijk elementen aanwezig zijn die zouden kunnen wijzen op een risico op vervolging wegens de perceptie verwesterd te zijn, doch dat *“op geen enkele manier door verwerende partij onderzocht werd of verzoeker verwesterd is, dan wel als dusdanig zou kunnen worden gepercipieerd door de Afghaanse overheid of gemeenschap”*, en dat de verwerende partij om die reden tekort geschoten is in haar medewerkings-, onderzoeks- en motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt in hoofdorde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Op 22 januari 2025 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer na een verblijf in het buitenland met inachtneming van landeninformatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, alsook het rapport *“Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”* van UNAMA van juni 2023 en het rapport *“Afghanistan – Country Focus”* van EUAA van november 2024 als bijkomende informatiebronnen.

3.2.2. Op 7 februari 2025 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij, blijkens de inventaris, een klachtneerlegging van 4 februari 2025 (stuk 1) en een e-mail van zijn sociaal assistent van 7 februari 2025 (stuk 2) als nieuwe stavingstukken voegt.

3.2.3. Ter terechtzitting van 10 februari 2025 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij, blijkens de inventaris, een medisch dossier voegt.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Ter terechtzitting van 27 januari 2025 maakt verzoeker melding van een incident met andere Afghaanse jongeren waarbij hij het slachtoffer zou zijn geworden van fysiek geweld en verkrachting. Verzoeker stelt hier op heden fysiek en mentaal gevolgen van te dragen. Omdat het blijkens verzoekers verklaringen en de verslagen indruk die hij ter zitting maakt om potentieel ernstige feiten gaat die mogelijk ook een impact hebben op de beoordeling van zijn beschermingsnood ten aanzien van Afghanistan, wordt de behandeling van zijn zaak uitgesteld naar de zitting van 10 februari 2025 teneinde hem de gelegenheid te bieden om van het door hem aangehaalde incident en de gevolgen ervan stukken bij te brengen.

Middels een aanvullende nota brengt verzoeker op 7 februari 2025 een document bij waaruit blijkt dat een sociaal assistent van het opvangcentrum waar verzoeker verblijft op 4 februari 2025 naar de politie is gestapt om aangifte te doen van feiten waarvan verzoeker hem een week eerder op de hoogte zou hebben gebracht maar die reeds van vorig jaar zouden dateren. Volgens de verklaringen van de sociaal assistent zou verzoeker indertijd gewond teruggekeerd zijn naar het opvangcentrum en uitgelegd hebben dat hij gevochten had en daarbij verwond was geweest met een mes. Verzoeker zou over dit incident toen niets meer hebben verteld uit schaamte. Verzoeker blijkt de sociaal assistent later alsnog in vertrouwen te hebben genomen over

deze feiten en te hebben toegelicht dat hij na een bezoek aan een kennis in Antwerpen aan het station benaderd werd door enkele personen van Afghaanse origine die hem met een smoes naar een park zouden hebben gelokt en hem daar zouden hebben proberen te verkrachten. Omdat verzoeker zich zou hebben verzet, zou hij overal slagen gekregen hebben, alsook messteken ter hoogte van zijn benen. Verzoeker zou vervolgens zijn verkracht en zijn flauwgevallen. 's Ochtends zou hij opnieuw wakker geworden zijn en een trein naar Brussel genomen hebben, waar hij zich in een ziekenhuis zou hebben laten verzorgen alvorens terug te keren naar het opvangcentrum. Verzoeker zou zijn sociaal assistent nog hebben toevertrouwd dat de verdachten hem lastigvallen en bedreigen op TikTok (aanvullende nota verzoeker neergelegd op 7 februari 2025, stuk 1: klachtneerlegging van 4 februari 2025).

Ter terechtzitting van 10 februari 2025 legt verzoeker een brief neer waarin zijn sociaal assistent namens verzoeker contact opneemt met de dienst spoedgevallen van het ziekenhuis waar verzoeker werd verzorgd na voormeld incident, alsook een attest van deze dienst waaruit blijkt dat verzoeker zich er op 8 april 2024 heeft aangemeld met verschillende verwondingen aan zijn borst en linkerbeen aangebracht met een steekwapen. Tevens legt verzoeker een medisch attest van 7 februari 2025 neer waarin verschillende littekens op verzoekers borst en dijen worden vastgesteld die, volgens verzoekers verklaringen, het gevolg zijn van messteken. De overige door verzoeker ter terechtzitting van 10 februari 2025 neergelegde documenten hebben betrekking op de medische behandeling van een heupprobleem dat als dusdanig geen verband houdt met de agressie waarvan hij op 7 april 2024 het slachtoffer zou zijn geweest (aanvullende nota verzoeker neergelegd ter terechtzitting van 10 februari 2025, medisch dossier).

In zijn aanvullende nota neergelegd op 7 februari 2025 wordt nog aangegeven dat verzoeker de feiten initieel verzwegen voor zijn omgeving, niet enkel uit schaamte maar ook omdat zijn belagers beelden van het incident zouden hebben gemaakt en ermee zouden hebben gedreigd deze verder te verspreiden. De politie zou nog verder onderzoeken of er van het incident beelden circuleren op sociale media, in welk geval verzoeker het evident acht dat hij het risico loopt om te worden gestigmatiseerd bij een terugkeer naar Afghanistan. Blijkens de gevoegde e-mail van zijn sociaal assistent van 7 februari 2025 heeft verzoeker op 12 februari 2025 een afspraak op het politiekantoor om te worden gehoord (aanvullende nota verzoeker neergelegd op 7 februari 2025, stuk 2: e-mail sociaal assistent van 7 februari 2025).

Gelet op verzoekers verklaringen ter terechtzitting en de stukken die voorliggen, zijn er *in casu* minstens ernstige aanwijzingen dat verzoeker vorig jaar betrokken is geweest bij een gewelddadig incident waaraan hij blijvende letsels heeft overgehouden. De Raad heeft in de huidige stand van zaken geen duidelijk beeld van de ware toedracht van de feiten, die het voorwerp uitmaken van een lopend politieonderzoek, en de mogelijke implicaties ervan voor de toekomstgerichte beoordeling van verzoekers vervolgingsvrees. Een verder en grondig onderzoek naar deze feiten, in het kader waarvan het nuttig kan zijn verzoeker opnieuw te horen, dringt zich op. In elk geval lijkt het aangewezen de resultaten van het lopende politionele onderzoek af te wachten en deze mee in de beoordeling te betrekken.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 september 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

ze

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT